

отъ единъ край на България се захвърляше на другъ, на мѣсти съвсѣмъ противоположенъ. Още прѣди 1346 г., маса отъ гръцко население, между което не трѣба да изключваме и българи, се прѣсели въ недокосваното до тогасъ отъ турцитѣ Александрово царство. Кой би подозиралъ, че въ о-въ Кипръ ще се срѣщнатъ българи още въ 1373 г. и то като политическо цѣло; една отъ планинитѣ въ М. Азия бѣ нарѣчена Болгаръ-дагъ, а столицата на о-ва Тасосъ, който винаги се е считалъ за гръцки, — Болгаръ и т. н. Разселването на жители по тоя начинъ изъ разни кжтове на п-ва, тѣй сурово на пръвъ погледъ, имаше своя развой и институтна подкладка. На новитѣ пришелци—поселенци, турцитѣ правяха извѣстни остжпки и ги даряваха съ доволно изгодни правдини. Послѣдницитѣ отъ тая износна за турцитѣ, а убийствена за българската цѣлость, тактика, удивително се отпечата въ днешния ни фолклоръ. Номенклатурата ни е една чудновата смѣсица отъ турски, татарски, албански, влашки, сръбски, гръцки и даже руски и калмушки имена. Диалектичнитѣ ни особености сж тѣй разглобени, че ний едва ли можемъ отвори въпросъ за дѣленіе България по нарѣчия, освѣнъ ако се примиримъ съ поименно изброяване на различни и крѣстосани диалекти въ тѣсни и многобройни кжтове. А всѣки ще се съгласи, че въ костюмно отношение България е едно обширно изложение. Най-суровитѣ промѣни въ България настанаха отъ зацаруването на Баязида, който не безъ право бѣ нарѣченъ Гръмотевица. Срѣщането въ турскитѣ хроники турски имена на заселища и цѣли области въ Тракия още прѣди окончателното ѣ падане,—не е случайно. Взетата крѣпость се прѣиначаваше или прѣкрѣстваше съ турски имена: жителитѣ и се посичаха, заробваха или откарваха надалечъ за да се замѣнятъ съ нови. По тоя начинъ се замѣглиха прѣдания и изтриваха паметници. Още прѣди падането на България, между Сливенъ и Ямболъ изниква чисто турско име на старобългарско заселище — Таузли, по сжщия начинъ поникнаха имената Къзълъ-Агачъ, Къркъ-Клисе и т. н. Въ всѣки новопрѣвзетъ градъ се затриваха християнскитѣ слѣди: заваренитѣ масивни здания намѣста се запазваха, но по начинъ за да не личатъ, че сж други освѣнъ турски, а